

متن پرسش

میشل فوکو (درباره انقلاب اسلامی): زمانی فراخواهد رسید که این پدیده که تلاش می‌کنیم درکش کنیم و ما را به شدت مجذوب خود کرده است - یعنی تجربه ی انقلابی - خاموش خواهد شد. دقیقاً نوری بود که در همه ی این مردم روشن بود و درعین حال همه ی آنان را در خود غرق کرد. این نور خاموش خواهد شد. آنگاه نیروهای متفاوت سیاسی و جریان‌های متفاوت سربر خواهند آورد، سازش‌هایی صورت خواهد گرفت و من به هیچ وجه نمی‌دانم چه کسی پیروز خواهد بود و گمان نمی‌کنم زیاد باشند کسانی که بتوانند از هم اکنون این را پیش‌گویی کنند. این نور محو خواهد شد. فرایندهایی متعلق به سطحی دیگر و به نوعی متعلق به واقعیتی دیگر وجود خواهد داشت. منظورم این است که آنچه شاهدش بودیم نتیجه ی نوعی ائتلاف مثلاً میان گروه‌های متفاوت سیاسی نبود، نتیجه ی سازش میان دو طبقه ی اجتماعی هم نبود که یکی با عقب‌نشینی بر سر این موضع و دیگری بر سر موضعی دیگر سرانجام بر سر مطالبه ی این یا آن انتخاب به توافق برسند. ابداً چیزی دیگر روی داد. پدیده ای همه ی مردم را در بر گرفت و روزی از حرکت بازخواهد ایستاد. در آن زمان دیگر فقط محاسبه های سیاسی باقی خواهد ماند. کتاب «آیا قیام کردن بی‌فایده است؟»، گفتگوی ایران: روح جهان بی‌روح، ترجمه نیکو سرخوش و افشین جهان‌دیده، ص ۴۶ بیایید نظر کنیم، نه به غوغای سیاست و نزاع‌های روزمره، بلکه به آن لحظه‌ی آغازین، آن دم نخستین انقلاب اسلامی که به تعبیر حضرت امام، نوری بود در قلب امت؛ نوری که نه از سازش طبقات برآمد، نه از محاسبه‌های سرد سیاست، بلکه از عمق جان مردم جوشید و همه را در خود غرق کرد. افسوس که امروز، آن نور در پس پرده‌ی دعوای سیاسی پنهان گشته است؛ و تحلیل‌ها، به جای آنکه از حقیقت وجودی این تجربه سخن گویند، در سطح منازعات روزمره متوقف مانده‌اند. این حجاب سیاست، ما را از شهود آن لحظه‌ی ناب باز می‌دارد. پس اگر می‌خواهیم بفهمیم، باید از نو نظر کنیم؛ با چشم دل، با نگاه تاریخی و وجودی، به آن نوری که روزی در قلب‌ها شعله کشید و هنوز می‌توان پژواکش را در جان‌های بیدار شنید. و مگر نه آنکه هر انقلابی، اگر از جنس حقیقت باشد، نه تنها ساختارها را دگرگون می‌کند، بلکه جان‌ها را نیز به لرزه می‌افکند؟ آن نور، آن لحظه‌ی بی‌بدیل، نه در شعارها بود و نه در صف‌آرایی‌های سیاسی؛ در سکوتی بود که دل‌ها را فرا می‌گرفت، در اشک‌هایی که بی‌دلیل جاری می‌شد، در گام‌هایی که بی‌محاسبه به سوی خطر می‌رفتند، تنها به امید چیزی که نامش را نمی‌دانستند، اما حضورش را حس می‌کردند. اکنون، در روزگاری که تحلیل‌ها به آمار و تفسیرهای سطحی فروکاسته شده‌اند، و هر تجربه‌ی تاریخی در قالب جناح و جریان بازخوانی می‌شود، وظیفه‌ی ماست که از نو به آن لحظه

بنگریم؛ نه برای بازگشت به گذشته، بلکه برای فهم آن حقیقتی که در دل آن لحظه نهفته بود. شاید آن نور خاموش شده باشد، چنان که فوکو گفت؛ اما خاموشی‌اش نیز خود نشانه‌ای است. نشانه‌ی عبور از شور به شعور، از انفجار به تأمل، از جمع به فرد. و شاید اکنون، در این سکوت پس از طوفان، وقت آن رسیده باشد که از نو بیرسیم: آن نور چه بود؟ از کجا آمد؟ و آیا هنوز می‌توان ردّش را در جان‌های مشتاق یافت؟ @varastegi_ir واژستگی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! اگر تاریخی در دل ظلمات آغاز شود آنچنان نیست که حجاب‌های ظلمانی او را به راحتی رها کنند، ولی همچنان هم نیست که بتوانند خاموشش نمایند و از افقی که در مقابل مردمان گشوده شده است، مردمان را منصرف نمایند حتی خانم سمیه حیدری، اولین بانوی مدال آور در رقابت‌های جهانی در رشته‌ی جودو که رهبر به ایشان فرمودند: خیلی کار خوبی کردید که با چادر روی سکو رفتید. باعث افتخار مملکت ایران هستید.

<https://eitaa.com/syosatmahdaviyat/۷۳۷۴۳۳> . نه! همان‌طور که می‌فرمایید انقلاب اسلامی نوری است که بعضاً با سیاست‌بازی‌های عده‌ای به حجاب می‌رود ولی افقی با انقلاب اسلامی در مقابل مردم ما گشوده شده است که آنان را به انسان و انسانیت دعوت می‌کند. وقتی زیبایی هستی خود را با حضور در هستی خود احساس کردیم، معلوم است که هر آنچه از چنین انسانی با چنین حضوری ظاهر شود، زیبا است؛ چه در سخن گفتن و چه در حرکات و سکنت و تعاملات با دیگران. در همه موارد، این هستی است که به صورتی خاص در این تاریخ با افقی که انقلاب اسلامی مقابل ما گشوده است، به ظهور آمده تا ما را با هستی خود آشنا کند و هرچه بشر جلو و جلوتر رود، بیشتر به هستی خود نزدیک و در آن حاضر می‌شود. این راهی است برای انسانی که خودش برای خودش مسئله شده، تا خود را با خودآگاهی تمام و همه چیز را در آن حضور بازبینی کند، به همان معنایی که در آخرالزمان، گویا آن عالی‌ترین انسان، دین جدیدی آورده، زیرا انسان آماده نگاهی دوباره به آخرین دین است، برای آخرین انسان در نهایی‌ترین حضور. و این‌جا است که حضرت روح الله «رضوان‌الله تعالی علیه» فرمودند: «مسئولان ما باید بدانند که انقلاب ما محدود به ایران نیست. انقلاب مردم ایران نقطه شروع انقلاب بزرگ جهان اسلام به پرچمداری حضرت حجت- ارواحنا فداه- است که خداوند بر همه مسلمانان و جهانیان منت نهد و ظهور و فرجش را در عصر حاضر قرار دهد. مسائل اقتصادی و مادی اگر لحظه‌ای مسئولین را از وظیفه‌ای که بر عهده دارند منصرف کند، خطری بزرگ و خیانتی سهمگین را به دنبال دارد. باید دولت جمهوری اسلامی تمامی سعی و توان خود را در اداره هر چه بهتر مردم بنماید، ولی این بدان معنا نیست که آنها را از اهداف عظیم انقلاب که ایجاد حکومت جهانی اسلام است منصرف کند.» موفق باشید